Munken gaar i Enge
den lange Sommerdag;
hvad gjör han der saa længe?
O ja! O ja! O ja!
Han plukker af de Roser,
han samler af de Bær
og af de Krusemynter
alt til sin Hjærtenskjær.
Og Munken breder ud
sin Kappe saa blaa
og beder skjön Jomfru
at knæle derpaa.
Kom falride rideralla!
Kom falride rideralla!
Og se, hvor de danse
saa lystigt, de to,
som om de havde stjaalet
baade Strömper og Sko!
Kom falride rideralla!
Kom falride rideralla!